

עלמא דפרודא...

1. **תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סג/א**
א"ר אלעזר כל אדם שאין לו אשה אינו אדם שנאמר זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם .
1א. מלבי"ם על מלאכי פרק ב פסוק טו - חלק באור הענין
...כשברא את האדם לא בראם זכר ונקבה נפרדים זה מזה כמו שברא יתר בע"ת, כי אדם נברא תחלה לבדו וחיה היתה אחת מצלעותיו והיתה עמו תחלה גוף אחד.
2. **ספר גור אריה על בראשית - פרק א פסוק כא**
...והנה בא לומר שיש בריות נמצאו בעולם כי למעלתם ולגדולתם אין העולם הזה יכול לקבל אותם מחמת עילוי מדריגתם ... כי לא יכול לסבול העולם הזה.
3. **ספר תהילים פרק סב**
(יב) אחת דבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זו שְׁמַעְתִּי כִי עָז לֵאלֹהִים.
4. **רמב"ם יד החזקה - הלכות תפילין מזוזה וספר תורה פרק א**
(יג) ספר תורה תפילין ומזוזות שכתבן אפיקורוס ישרפו. כתבן כותי או ישראל מומר או מוסר ביד אנס או עבד או אשה או קטן הרי אלו פסולין ויגנוזו ...
5. **אורות הקודש / חלק ב / עמוד שצד2**
...ומשום כך צריכה היא ההויה להפרד בתחלה לחלקים היותר קטנים, וצריכות שבירות גדולות לצאת אל הפועל כדי להפריד את הנקודות. ואחר צחצוחם וזיכוכם, הלא תהיה כל נקודה כוללת כל היש כלו, והכל מלא אור ד' וכבודו.
6. **ספר דרך חיים - פרק ו משנה י**
אמרו חכמים שנבראו שמים וארץ יחדיו ואין זה בלא זה ...שהם דבר אחד ביחד.
7. **תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כז/א**
זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע .
- 7א. **ספר ירמיה פרק כג**
(כט) הֲלוֹא כֹה דִבַּרְתִּי כְּאֵשׁ נֹאֵם ד' וְכִפַּטִּישׁ יִפְצֹץ סֵלַע.
8. **אורות הקדש ג עמוד פה שורה 12**
אבל מדת הקדושה העליונה, שהיא השאיפה האצילית, באה אחרי שהשכל מתמוזג עם הרצון, עד שאין להם כלל אותו הטבע ואותה התכונה שיש לכל יסוד מהם בפני עצמו, אלא אור של איזה מה חדש יוצא ממיזוגם בצביון של דעת המלא תפארת, המופיע נשמות יסודיות לבנין עולמים עדי עד.
9. **ערפלי טוהר עמוד צה**
אין להיבהל מקיבוץ הפכים גדולים כפי המפורסם, כי כל הנראה לרבים כדברים חלוקים והפוכים הוא רק מפני קטנות שכלם וצמצום השקפתם, שאינם רואים כי אם חלק קטן מאד של השלימות העליונה, וגם זה החלק בצורה מקולקלת מאד. אבל בעלי הדיעה המחוררת, מחשבתם מתפשטת למקומות שונים ומרחבים גדולים, ותופשים את אוצרות הטוב שבכל מקום, ומאחדים את הכל ביחד ביחודא שלים.
10. **אגרות הראיה עמ' מט.**
הבנה פשוטה וישרה, שכל מה שאנו רואים, שומעים ומרגישים, מכל הענינים וק"ו מענינים המוסריים והשכליים, וביותר מענינים האלקיים, הכל המה בתור מלבושים, שמות, שתחתם נמצא תוך עצמי, ליותר קיים ויותר חי ואחדותי, שבזה הכל מתאחד.
- 10א. **אורות התשובה יב, ה**
בשעה שהאדם חוטא הוא בעלמא דפירודא, ואז כל פרט ופרט עומד בפני עצמו... וכשהוא שב מאהבה מיד מתנוצץ עליו אור ההויה של עלמא דיחודא, שהכל מתארגן בו לחטיבה אחת....
- 10ב. **אורות הקודש / חלק ב / עמוד שצד2**
התכלית האחרונה של כל ההויה כולה הוא גילוי אור ד', ברום תענוגו העליון, באחדות עליונה כזאת, שלא יהיה שום ניצוץ חיים שהיש העצמי שלו לא יתעלה למעלה הרוממה מכל רוממות זאת. ואז יהיה העילוי של כל ההויה כולה זורח בכל פרט ופרט בפני עצמו, כדוגמא של אספקלריא, שכל מה שעומד נגדה מוזרח ונראה בה, ואין קץ לאושר גדול זה. ומשום כך צריכה היא ההויה להפרד בתחלה לחלקים היותר קטנים, וצריכות שבירות גדולות לצאת אל הפועל כדי להפריד את הנקודות. ואחר צחצוחם וזיכוכם, הלא תהיה כל נקודה כוללת כל היש כלו, והכל מלא אור ד' וכבודו.